

Kázeň z ev. Služieb Božích, BA, Nový kostol, 11. 5. 2025, 8.30/10.00 h, **3. nedeľa po Veľkej noci – Deň matiek**, ES 315, 140, 125, 481, A 33, / 315, 481 a podľa programu, Žalm 131, evanjelium: Matúš 15, 21 – 28; téma: **Boh koná cez mamy**

Modlitba:

Pane, modlím sa o požehnanie pre moju mamu.
Obdaruj ju svojou láskou,
hojne ju požehnaj a daj jej všetko, čo potrebuje.
Modlím sa, aby sme ju ja a moja rodina
naďalej milovali, ctili a podporovali.
Ďakujem Ti, že si mi požehnal mamu s takým srdcom, aké
má.
Ďakujem Ti za všetko, čomu ma naučila i za obete, ktoré
priniesla.
Prosím, požehnaj ju vo všetkých životných snahách
a vo veciach, po ktorých túži jej srdce, o ktorých vieš len
Ty. Amen.

(Carly Lynn)

Izaiáš 66, 13: „Ako keď matka teší niekoho, budem
vás budem tešiť.“

Žalm 131, 2: „Ako nasýtené dieťa je pri svojej matke,
ako nasýtené dieťa, tak sa cíti vo mne moja duša.“

Milí bratia a milé sestry!

Biblia predstavuje Boha rozličnými
obrazmi: ako Kráľa (Ž 93, 1), ako sudcu sveta
(Ž 96, 13), ako hrdinu, bohatiera – vojvodu (Iz
42, 13) či ako zámožného muža, ktorý zverí
sluhom spravovanie svojho majetku (Mt 25, 14
. 21). Podľa týchto obrazov Pán Boh svojím
konaním vládne, súdi, trestá, odmeňuje. Jeho

vlastnosťami sú sila, suverénnosť, moc – teda
vlastnosti príznačné skôr mužom.

No **obraz Boha ako udatného,
mocného muža, nie je úplný biblický
obraz o Ňom.** Napríklad **Božie
milosrdenstvo** vyjadruje starozmluvná
hebrejčina výrazom **„rechem“ – „materské
lono“**. Pán Ježiš oslovoval Boha „Abba“ – to
jest „Otecko, Tatinko“ – a to je celkom iný
obraz Boha než udatný vojvodca, sudca či kráľ.

Dnes, v Deň matiek, nám Písmo sv.
pripomína, že **Božie počínanie k svojmu
ľudu Biblia opisuje pomocou obrazov
materinskej lásky:** „Či zabudne žena na
svoje nemluvňa a nezľutuje sa nad synom
ktorého zrodila? Keby ony aj pozabudli, ja na
teba nezabudem“ (Iz 49, 15). Alebo: **„Ako
keď matka teší niekoho, budem vás
tešiť“** (Iz 66, 13). **„Ako nasýtené dieťa je
pri svojej matke, ako nasýtené dieťa, tak
sa cíti vo mne moja duša“** (Žalm 131, 2).

Pre nasýtené dieťaťko v náručí mamy sú
príznačné bezpečie a pokoj. Podobne v Božej
blízkosti nachádzame pokoj, naplnenie potrieb
našej duše. **U Pána Boha sa cítime ako
v náručí svojej dobrej mamy.**

Deň matiek nám pripomína, akým

vzácnym darom pre nás sú naše mamy. **Deň matiek je pozvaním k vďačnosti:**

- našim žijúcim mamám,
- či k vďačnej spomienke na našu zosnulú mamu,
- ale aj na všetkých, ktorí uskutočňujú ideály materinskosti – a to bez ohľadu na to, či im Pán Boh deti daroval alebo nie.

Skôr, ako budem pokračovať v kázni, skloňme sa a poďakujeme Bohu za svoju mamu vo chvíľke ticha a potom v nasledovnej **modlitbe:**

Drahý Bože, vďaka Ti za mamu.

Cez ňu si mi daroval život.

Ona ma učila prvým krokom.

Vždy znovu ma zdvihla, keď som sa potkol.

Tešila sa z mojich prvých slov.

Učila ma nehovoriť slová,
ktoré zraňujú a spôsobujú hnev.

Venovala mi nekonečne veľa času,
a nedívala sa pritom na hodinky.

Vzala ma do záhrady, lesa či na lúku
a učila objavovať krásy prírody.

Vodila ma do školy,

aj do školy života – učila ma, čo je dôležité.

Darovala mi domov, v ňom lásku,
priateľstvo, starostlivosť.

Strachovala sa o mňa, modlila sa za mňa,
aby som zo slepých uličiek našiel cestu
späť domov.

Učila ma spievať a tak urobila prvé kroky,
aby som našiel vlastnú pieseň svojho
života.

Vďaka, Bože, že si mi daroval mamu.
Amen.

Vskutku, **Deň matiek je pozvaním k vďačnosti.**

Ved' **žijeme len preto, že jestvujú ľudia s materinským srdcom. Ľudia, ktorí povedali životu: „Áno“.** Mať materinské srdce – má v širšom význame slova veľa čo dočinenia so súhlasným postojom k životu. **Ľudia s materinským srdcom sú hrádzou proti pesimizmu.** Sú odpoveďou tým, ktorí vidia budúcnosť len čierne a tvrdia, že by bolo nezodpovedné priviesť deti do sveta v takýchto neistých časoch.

Život sa môže rozvíjať iba tam, kde je súhlas, prijatie, dôvera. Kde platí biblické: „Ako nasýtené dieťa je pri svojej

matke, ako nasýtené dieťa, tak sa cíti vo mne moja duša“ (Žalm 131, 2).

Arabské príslovie hovorí: „Pretože Boh nemohol byť všade, stvoril mamy.“ Pravdaže, Pán Boh je všemohúci. Nepotrebuje, aby sme Mu pomáhali. No ono príslovie má pravdu v tom, že **Boh koná spravidla cez ľudí. Nezriedka cez mamy.**

Keď niekto uverí, len zriedka sa to stane tak, že sa mu Pán Boh ukáže vo videní, hoci nepochybujem, že pre Boha by to nebol problém. Spravidla sa to však udeje tak, že onomu človeku povedia o Bohu iní ľudia a toto posolstvo sa v istom čase dotkne jeho srdca a v ňom vzklíči viera. Pán Boh zväčša koná cez ľudí.

Podobne je to narodením človeka. Samozrejme, že **život nám dal Pán Boh, že sme Jeho stvoreniami. On však konal cez ľudí - cez mamy.** Isteže, aj otcovia majú na tom svoj podiel, ale v porovnaní s tým, čo zvládalo telo mamy počas 9 mesiacov, je podiel otcov temer nebadateľný...

Deväť mesiacov sa mama delila s nami o svoje telo. Rástol v nej nový človek a ona ho v bolestiach priviedla na svet. Bol som pri pôrode jedného zo svojich detí a zdá

sa mi, že **keby mali rodiť deti chlapi, asi by boli na svete iba jedináčikovia...**

K tomu prebdené noci, prebaľovanie, kŕmenie, starostlivosť o deti, keď ochoreli – to všetko bolo najmä na pleciah mamy. **Sotva kto by dokázal zaplatiť mnohorakú materinskú prácu** ako: domácej gazdinky, pomocníčky pri učení, taxikárky na krúžky, animátorky, zdravotnej sestry, kuchárky, krajčírky, nočnej strážničky...

Mamám patrí naša vďaka. Za darovaný život, za domov za poskytovanie útechy a bezpečia, za to, že svojou láskou nám do srdca zasadili prvú dôveru k Božej láske.

Mamy, ľudia s materinským srdcom vôbec, zažívajú výšiny i pády. A to bez záruky, že „misky váh“ budú vždy vyvážené. Ľudia s materinským srdcom majú niekedy až veľmi dlho dojem, že ich život je predovšetkým dávanie, záťaž, obete; že iní žijú na „slnečnejšej strane života“, zatiaľ čo im život viac berie ako dáva. Avšak platí Božie slovo: **„Ako keď matka teší niekoho, budem vás tešiť“** (Iz 66, 13). **Ľudia s materinským srdcom prijímajú z Božej ruky výšiny aj údolia, to dobré aj to ťažké.** Sám Ježiš bol bytosťou so srdcom plným lásky, ktorú

preukazoval nielen slovami, ale obeťami.

Ludia s materinským srdcom sú ľuďmi, ktorí sa modlia. Modlitby – otvorenosť voči Bohu, túžba nechať sa Ním obdarovať, patria k materinskému srdcu. Kto sa modlí, vie, že je a zostáva stvorením, že sa nemusí hrať na Mesiáša. Človek s materinským srdcom vie, že jeho Vykupiteľ žije, že je prítomný vždy tam, kde sme my so svojimi silami na konci. Modlitba je vždy aj zástupným modlením sa za všetkých, ktorí sú mi osobitne zverení. Táto **služba príhovorných modlitieb neprestane ani vtedy, keď naše deti už tkp. vyletia z hniezda** a sami sa stanú rodičmi.

Tento postoj vyjadruje aj nasledovná

Modlitba matky (autor: P. Claudel):

Pane, moje deti sú vonku, a ja ich už nemôžem chrániť. Čím sú väčšie, tým menej ich môžem sprevádzať.

Idú vlastnou cestou, a mne nezostáva iné, ako ich zveriť Tebe.

Daj im dobrých kamarátov, priateľov, ľudí, ktorí s nimi budú dobre zaobchádzať. Ochráň ich na cestách, aby sa im neprihodilo nešťastie a aby ony nikomu nespôsobili čosi zlého.

Predovšetkým im daj, aby sa rady vracali domov, aby sa tešili na rodičovský príchod

a milovali ho.

Prosím, daj, aby sa mi pre nich podarilo urobiť náš rodinný kruh milým a takým ho aj zachovať.

Daj im, aby pri pomyslení na rodičov nemali strach, a to ani vtedy, keby spravili čosi nesprávne.

Zachovaj im dôveru, že dvere rodičovského príbytku sú pre ne vždy otvorené, navzdory všetkému nemúdre, čo vyviedli.

Daj, nech v našom príbytku spoznajú aspoň kúsok z toho, čo znamená byť doma u Teba – v Tvojom večnom príbytku, pri Tvojom stole, Pane Ježiši.

Vďaka Ti, Pane, za všetkých, ktorí v tomto zmysle žijú, umožňujú život a pomáhajú mu rozvíjať sa. Amen.

S použitím viacerých prameňov: Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste,
ďakujeme Ti, že si prišiel k nám a stal si sa naším bratom.

Ty vieš, čo to znamená žiť spolu s druhými. Tvoji najbližší Ti nerozumeli. Tvoji priatelia Ťa opustili.

Poznáš radosti a žiaľ ľudského života, jeho sviatky a všedné dni.

Ďakujeme Ti, že smieme k Tebe prísť

so všetkými našimi ťažkosťami a problémami.
Odpusť nám, že sme tak často strpčovali život
naším najbližším.

Odstráň všetky múry a všetky nedorozumenia
medzi nami.

Pomôž nám, aby sme sa navzájom našli
a mali sa radi medzi sebou tak,
aby v našich domácnostiach bolo všetko
správne a vrúcne a dobré. Amen.

*(Bengt Pleijel: Brána viery otvorená,
vyd. Transcius, Liptovský Mikuláš 1992)*